

Garanti følger jeg i den høitærede Ministers Personlighed, men ingenlunde i Finantsloven, og jeg troer, det vilde være meget farligt, hvis man antog den for at ligge deri. Det er min Overbeviisning. Der staaer nok ført til Indtægt 15,000 Rd., som paa den anden Side ere førte til Udgift, men naar man fortolker Finantsloven naturligt, vilde da Noget mene, at disse Summer skulde være bindende? De er jo blot kalkulatoriske. Der er Ingen, der kan mene det; det er aabenbart Manges Forventning, at der maa vise sig en betydelig Difference ved disse Summer, der er Mange, som vente, at der vil komme Mere til Indtægt end til Udgift. Der er vist ogsaa Mange, som vente, at Summen kunde betydeligt overskrides. Der behøver ikke at blive mange Embeder ledige, for at et Beløb som dette kan være brugt. Jeg kan derfor ikke antage, at Noget vilde søge i disse Summer en Dmstændighed, som kunde hvide en Garanti, en Garanti, som jeg gjentagende med Forargelse erkjender at være fulkommen tilfede, men at være af en anden Beskaffenhed og at ligge paa et andet Sted. Det vilde vist ogsaa være misligt, om man vilde forstaae Bestemmelsen saaledes, at ved hvert enkelt Embedes Forandring paa den antydede Maade var der givet en Grændse, som under ingen Forhold kunde overskrides, nemlig den, som de uviste Indtægter, som Forholdet nu er ordnet, afgive. Dette troer jeg ikke bør forudsættes som den nødvendige Forstaaelse af Bestemmelsen. Det kunde vel være, at der i et eller andet Tilfælde kunde findes, at de Beløb, der for et saadant Embede kunde indkomme i Statskassen, ikke kunde æquivalere, hvad der maatte ansees for at være passende til Embedets Lønning.

Indenrigsministeren: Jeg veed ikke, om jeg har udtrykt mig nøiagtigt. Min Mening var, at den samlede Sum af Udgiften ikke kunde overstige den samlede Sum af Indtægten.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man til Afstemning.

Da Endringsforslaget var bortfaldet, afstemtes der kun over § 9, (see Anh. A. Spalte 883 og 84), som vedtoges eenstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Jeg sætter derpaa § 10 med de derunder sorterende Instituter med særegne Fonds under Forhandling.

Ved Afstemningerne vil der blive at forholde, som ved de tidligere Afstemninger, dog maa jeg bemærke, at da der under denne Paragraf er stillet Endringsforslag til de særegne Fonds, vil der, hvis disse Endringsforslag vedtages, ogsaa ske Afstemning over de derved forandrede Poster.

Beskyld: Efter de Forhandlinger, som fandt Sted ved 1ste Behandling af det foreliggende Lovforslag, kunde det være betænkeligt at fremkomme med et Endringsforslag, idet det blev ytret, at det i denne Session ikke skulde være hensigtsmæssigt at vedtage noget Endringsforslag, hvorved det blev nødvendigt, at Loven skulde gaae tilbage til Folkethinget. Imod denne Mening blev der ikke fremsat nogen egentlig Bemærkning. Imidlertid har jeg opfattet det væsentligt paa den Maade, at hvis det var et meget vigtigt Spørgsmaal, som kom under Forhandling, har man ikke udtaalt sig afgjørende imod at vedtage et Endringsforslag. Jeg har derfor tilladt mig at stille et Endringsforslag, der gaaer ud paa at føre Lovforslaget tilbage til den oprindelige Form, saaledes som det var stillet af Ministeriet. Der fandtes nemlig i det oprindelige Lovforslag Pag. 28 under Udgifterne til den polytechniske Værestanstalt under l. c. en Post, der løb paa Lønninger efter § 15 af Loven af 12te Januar 1858 — 2,950 Rd. Til denne Post var der i Folkethinget til 2den Behandling af Udsagnet stillet et Endringsforslag, som gik ud paa, at Summen skulde nedsettes med 703 Rd., idet Værkstedsforstanderen, der var nævnt i Gageloven af 12te Januar 1858, var gaaet af og sat paa Vartpenge, og at som Følge deraf den Gage, som denne Embedsmand havde nydt, og som beløb sig til 703 Rd., skulde udgaae